

sättningar, såsom: Grof-, Fin-, Svart-, Små-, Kopparsmide, m. m. — *Ss. S-srättigheter.*
SMIDESHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar.*
 Hammare i en smedja.

SMIDESKOL, n. 3. pl. Kol, som begagnas vid smide.

SMIDIG, a. 2. 1) Säges egentl. om metaller, som låta hamra sig, utan att brista i stycken, men i vidsträckt mening om fasta kroppar, som kunna undergå formförändring, utan att delarnes sammanhang upphäves. — *Motsats:* Spröd. — 2) Böjlig. Brukas både i egentl. och fig. mening.
SMIDIGHET, f. 3. Egenskapen att vara smidig.

SMIDJA, se *Smedja.*

SMIDVERK, n. 3. Hvarjehanda slags smidda varor.

SMIL, n. 3. Se *Smilande.*

SMILA, v. n. 1. 1) Småle inställsamt, falskt. *S. mot någon.* — Betydde ursprungligen d. s. s. skratta, le, hvaraf uttrycket: Smilband. — 2) Lisma. *S. sig in hos någon*, genom lismande ställa sig in.

SMILANDE, n. 4. 1) Inställsamt eller falskt smäleende. — 2) Lismande.

SMILBAND, n. 3. Brukas fam. och skämtv. i uttrycket: *Draga på s-et*, draga munnen till löje, le.

SMILER, m. sing. (fam.) En, som smilar; falsk och låg smickrare; lismare.

SMILIG, a. 2. (fam.) Smilande, lismande.

SMINK, smi'ngk, n. sing. 1) Färgämne, hvarmedelst man ger människohuden på ställen, som vanligen äro blottade, en förrent vackerare, den naturliga motsvarande färg. *Rödt, hvitt s. Hon har fingern tjockt s. på sig*, är starkt sminkad. — 2) (fig.) Falska prydnader; förställning.

SMINKA, smi'ngka, v. a. 1. 1) Bestryka, färga med smink, sätta smink på. *S. kinderna.* — 2) (fig.) Gifva falsk försköning. — *S. sig*, v. r. Sätta smink på vissa delar af huden, för att gifva sig ett skönare utseende. — *Sminkande*, n. 4.

SMINKBURK, m. 2. - *DOSA*, f. 1. Burk, dosa, hvari smink förvaras.

SMINKBÄR, n. 3. Örtslägte med små grönaktiga blommor och saftfulla bär, som likna smultron. Blitum.

SMINKDOCKA, f. 1. (fig. fam.) Fruntimmer, som sminkar sig.

SMINKLAPP, m. 2. Lapp, hvarmed smink påsattes.

SMINKMEDEL, n. 3. Medel, som brukas till sminkning.

SMINKNING, f. 2. Färgning med smink.

SMINKROT, f. 5. pl. — *rötter.* Se *Horletta.*

SMINKVATTEN, n. 3. Smink i flytande form.

SMISK, n. sing. (fam., skämtv.) Stryk.

SMISKA, v. n. 1. (fam.) Slå med flata handen; slå. *S. på en. S. sönder.*

SMITTA, f. 1. 1) Smittande. *Han har fått det genom s.* — 2) Smittsam sjukdom. *En s., som är gångse. Venerisk s. Akta dig för s. Du kan lätt få s.* — *Syn.* Besmittelse. — 3) (fig.) Något sedligt ondt, någon villfarelse, som man fått sig meddelad af andra. *Syndens s., synden*, som lätt utbreder sig ifrån den ene till den andre. *Han är icke fri för ateistisk s.*

SMITTA, v. a. 1. (frekventativ af *Smeta*) Meddela åt andra en sjukdom eller (fig.) ett sedligt

ondt, en last, en villfarelse, o. s. v. *S. bli s-d med veneriskt. S. med synd. Vara s-d af kätter.* *Elakt sällskap s-r.* — *Syn.* Pestsmitta, Ansticka.

SMITTANDE, n. 4. Meddelande åt andra af ett ondt. Jfr *Smitta.*

SMITTBÖLD, m. 3. Smittsam böld.

SMITTGIFT, n. 3. Smittande sjukdomsämne.

SMITTKOPPOR, f. 1. pl. Smittande koppor.

SMITTSAM ell. **SMITTSAM**, a. 2. Smittande. *S. sjuka.* — *Smittsamhet*, f. 3.

SMITTÄMNE, n. 4. Smittsamt ämne.

SMOCKA, f. 1. (fam.) Stor klick eller utbredd hög af orenlighet (träck, smuts, slem, snor, o. s. v.), som blifvit stänkt, slängd, eller fallit på ett ställe.

SMOLA, små'la, v. n. 1. (om säd) Rinna ur axen. — *V. a.* Se *Smula.*

SMOLK, n. 3. Liten smula af något ämne, som genom sin inblandning orenar, besvärar, o. s. v. *S. i mjölken, i ögat.* (Fig. fam.) *Det har kommit något s. dem emellan*, ell. *det har kommit något s. i mjölken*, det har uppstått något missförstånd emellan dem. [Smålk.]

SMOLKIG, a. 2. Full af smolk.

SMOLSÄD, små'lsä'd, m. sing. Ur axen utrunnen säd.

SMORD, part. pass. af *Smörja.*

SMORLÄDER, n. sing. Läder, insmordt med skältran eller annat fett och svärtadt på narsidan.

SMUGLA, smuggla, v. a. o. n. 1. (i *schmugeln*) Se *Lurendräga.* [Smuggla.]

SMUGLARE, smugglare, m. 3. En, som smuglar. — *Ss. S-fartyg.*

SMUGLERI, n. 3. En smuglares yrke.

SMULA, f. 1. (af *Små*) 1) Helt liten del af något hårdt, torrt och mörkt ämne, t. ex. *Brödsnula.* (Ordspr.) *Små s-lor äro också bröd*, man bör aldrig förakta någon liten fördel, vinst, förtjenst. — 2) (i allm.) Någoting helt litet. *En s. mat, vin. En s. bannor, beröm.* (Fam.) *Aldrig en s., icke det ringaste.* — 3) (fam.) *S-lor*, små tillhörigheter; föda. *Han har flyttat och tagit sina s-lor med sig. Det är smält om s-lorna för dem.* — 4) (fam.) Smekord. *Min s!* — 5) (i barnspråket) Den manliga födslolemmen på små barn.

SMULA, v. a. 1. ell. *S. sönder*, krossa i smulor. — *S. sig*, v. r. Falla sönder, upplösa sig i smulor.

SMULGRÅT, m. 2. (Egentl.: en, som gråter, då han nödgas gifva ut smulor.) Öfverdrifvet, småaktigt sparsam, nidsk människa. *Le/va som en s.*

SMULIG, a. 2. Bestående af smulor.

SMULT, a. neutr. (sjöt.) *S. vatten*, stilla, lugnare vatten, i jämförelse med stormig och hög sjö.

SMULT, smúllt, n. 3. (af *Smälla*) Ett slags smör af smält ister.

SMULTPÄRON, smúllt -, n. 3. En sort stora, äggformiga, gröngrå höstpäron, som smälta i munnen.

SMULTRON, smúlltrånn, n. 3. Det rödknottiga, välsmakande bäret af Smultronväxten. *Åta s. och mjölk.*

SMULTRONBUSKE, m. 2. pl. — *buskar.* En buske i Österlanderna och södra Europa, med röda qvistar och bladskäft, röda eller hvita blommor, och bär, som likna smultron till utseendet, men ej till smaken. *Arbutus Unedo.*